

עפ"ג 5352/09/16 - י ר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 5352-09-16 ר נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער י ר

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה עו"ד רועי לוס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 45717-10-15 (בית משפט השלום בראשל"צ) בעבירות אלימות שביצע כלפי בת זוגו באותו זמן בין החודשים אפריל-אוקטובר 2015 והורשע על פי הודאתו בת"פ 37943-11-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) בהחזקת סכין ובאיומים כלפי מתלונן שראה אותו מטיל את מימיו בסמוך לחנות פלאפל.

המערער נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ל-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ולתשלום פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן.

הערעור מכון כלפי חומרת המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בית משפט קמא לא נתן משקל מתאים לנטילת האחריות של המערער, שהצטער על מעשיו ובעקבות האירועים כלפי בת זוגו נפרד ממנה ואינו בקשר יותר איתה.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי בית משפט קמא לא נתן משקל לחלוק הזמן מאז האירועים ועד למתן גזר הדין, לא נתן משקל ראוי לגילו הצעיר של המערער ובמיוחד לא נתן משקל ראוי לעברו הנקי של המערער ולעובדה שהוא מרצה עונש מאסר ראשון.

במהלך הדיון בפנינו העלה ב"כ המערער טענה שזכתה אמנם להתייחסות בסעיף 7 לגזר הדין של בית משפט קמא, אך לא השפיעה על חומרת העונש, והיא שהמערער השתתף בהליכים טיפוליים במהלך מאסרו אך חרף זאת לא יוכל להשתחרר על תנאי מאחר וועדת השחרורים שדנה בעניינו דחתה את הדיון בבקשתו ליום 3.11.16 על מנת שישתלב באגף פתוח ויעבור הליך טיפולי נוסף שאמור להסתיים לאחר מועד שחרורו המלא ממאסרו.

ב"כ המשיבה מתנגד לקבלת הערעור ולקיצור תקופת המאסר, ולו ב-3 חודשים, לאור חומרת התנהגותו של המערער, במיוחד כלפי בת זוגו, אשר בוצעה כאשר המערער היה במעצר בית בגין החזקת האולר והאיומים כלפי המתלונן.

באשר לנסיבות ביצוע מעשי האלימות של המערער כלפי בת זוגו, מפנה ב"כ המערער לתסקיר שירות המבחן אשר ציין את הסברו של המערער לפיו היה נתון בתקופה משברית בעקבות מעצר הבית בו היה שרוי באותה תקופה.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את חומרת התנהגותו האלימה של המערער כלפי בת זוגו, כמתואר בסעיף 5 לגזר הדין, אשר פגעה באופן משמעותי בערכים המוגנים של שלמות גופה ושלמות נפשה של המתלוננת וכך פגע, אם כי בצורה קלה יותר, במתלונן שעליו איים באולר.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, רואים בחומרה את העובדה שהמערער ביצע את מעשי האלימות כלפי בת זוגו כאשר היה נתון במעצר בית וכך אנו רואים בחומרה את העובדה שלא מדובר באירוע חד פעמי אלא ב-4 אירועים כפי שתוארו בסעיף 5 לגזר הדין של בית משפט קמא שאירעו במהלך 6 חודשים.

בית משפט קמא זקף לחובת המערער, ובצדק, את האמור בתסקיר שירות המבחן לגביו לפיו הוא אמנם לקח אחריות על מעשיו אך שירות המבחן קבע שהסיכון להישנות עבירות אלימות מצידו וחומרתן הצפויה הם בינוניים.

שירות המבחן אף ביקש לשלב את המערער בקהילה טיפולית בתחום ההתמכרות לאלכוהול אך המערער סירב להשתלב בהליך זה ולכן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביו.

בתסקיר המשלים האחרון שהתקבל על ידי בית משפט לקח קצין המבחן בחשבון את כל הנתונים החיוביים שנטענו על ידי ב"כ המערער ונלקחו גם על ידי בית משפט קמא אך הוא התרשם שהמערער חסר כוחות לעשות שינוי בחייו, לא מגלה נכונות ורצון לשנות ועסוק בעמדתו הקורבנית, כך שלא בא בהמלצה בעניינו.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מכל הנסיבות לקולא שטען ב"כ המערער בפניו ובפנינו, לרבות השתלבותו של המערער בהליך טיפולי, אם כי לא בצורה מושלמת, במהלך מאסרו, אך אין בכל אלה כדי להקל בעונש המאסר שהוטל על המערער שנמצא ברף מתחת לאמצעי של מתחם הענישה המוצדק שקבע בית משפט קמא.

חרף העובדה שהדבר לא התבקש בהודעת הערעור, אנו קובעים כי חלף הקנס של 500 ₪ ירצה המערער 5 ימי מאסר, וזאת על מנת לאפשר לו לשלם את הפיצוי קודם לתשלום הקנס.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ג תשרי תשע"ז, 25/10/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא
אב"ד
זהבה בוסתן, שופטת
שמואל בורנשטיין, שופט